

T.C.
YARGITAY
İKİNCİ HUKUK DAİRESİ

Esas : 2016/8324
Karar : 2017/3133
Tarih : 21.03.2017

- **BOŞANMA**
- **BOŞANMA İLE ANNEYE VELAYET**
- **VELAYETİN BABAYA VERİLMESİ**

(6100 s. Hukuk Muhakemeleri K m. 26)
(4721 s. MK m. 166 , 175)

ÖZET

26.02.2018 tarihinde <http://www.haberturk.com>'da; "İntihar girişimi ve aldatma iddialarıyla açılan boşanma davasında son noktayı Yargıtay koydu. Çocuklarının yanında intihara kalkıştığı iddiasıyla açılan boşanma davasında, yerel mahkeme velayeti babaya verdi. Yargıtay ise intihara teşebbüs ve ruhsal bunalım iddiasının kanıtlanamadığını belirterek yerel mahkeme kararını bozdu." şeklinde yer alan habere ilişkin Yargıtay Kararı.

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm temyiz edilerek; temyiz incelemesinin duruşmalı olarak yapılması istenilmekte; duruşma için belirlenen 21/03/2017 günü temyiz eden davalı ... ve vekili gelmedi. Karşı taraf davacı ... geldi, vekilleri gelmedi. Gelenin konuşması dinlendikten sonra işin incelenerek karara bağlanması için duruşmadan sonraya bırakılması uygun görüldü. Bugün dosyadaki bütün kağıtlar okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

Mahkemece, " tarafların eşit kusurlu davranışlarıyla evlilik birliğinin sarsıldığı" kabul edilerek tarafların boşanmalarına karar verilmiştir. Yapılan yargılama ve toplanan delillerden; davacı erkeğin sadakatsiz tutum ve davranışlar sergilediği, birlikte yaşamaktan kaçındığı ve birlik görevlerini yerine getirmediği, buna karşılık davalı kadının eşine hakaret ettiği ve intihara kalkıştığı anlaşılmaktadır. Mahkemece, davalı kadına kusur olarak yüklenen birlik görevlerini yerine getirmeme, kıskanç davranışlar gösterme ve ortak çocuklarla yeterince ilgilenmeme vakıalarına ilişkin tanık beyanları Türk Medeni Kanununun 166/1. maddesinde yer alan evlilik birliğinin sarsılması durumunu kabule elverişli olmayan beyanlar olup, bir kısmı ise. sebep ve saiki açıklanmayan ve inandırıcı olmaktan uzak izahlardan ibarettir. Bu sebeple kadına kusur olarak yüklenemez. Tarafların gerçekleşen kusurlu davranışlara göre, davacı erkek ağır kusurlu ise de, kadın da kusurlu olup, erkeğin boşanma davasına itirazı hakkın kötüye kullanılması niteliğindedir. Evlilik birliğinin devamında kadın ve çocuklar bakımından korunmaya değer bir yarar kalmamış, Türk Medeni Kanununun 166/2. maddesi şartları gerçekleşmiştir. Bu sebeple boşanma davasının kabulü bu bakımdan sonucu itibarıyla doğru bulunmuş, kadının bu yöne ilişkin temyiz itirazlarının reddi ile boşanma hükmünün kusura ilişkin gerekçesi değiştirilmek suretiyle onanmasına (HUMK m. 438/son) karar vermek gerekmiş ve davalı kadının aşağıdaki bentlerin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları da yersiz bulunmuştur.

Davalı kadın 19.08.2013 tarihli dilekçesi ile manevi tazminat talebinde bulunmuş olup, bu taleple ilgili olarak olumlu ya da olumsuz bir karar verilmemesi usul ve kanuna aykırıdır (HMK m.26).

Davalı kadının çalışarak gelir sağladığı yoksulluğa düşmeyeceği gerekçesiyle yoksulluk nafakası talebinin reddine karar verilmiş ise de; sağlanan gelir, düzenli ve yeterli düzeyde değildir. Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan mali gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz (TMK.m.175). Toplanan

delillerle, boşanmaya sebep olan olaylarda davalının daha ağır kusurlu olmadığı, çalışarak sağladığı gelirin onu yoksulluğa düşmekten kurtaracak yeterlilikte bulunmadığı anlaşılmaktadır. O halde, davalı kadın yararına geçimi için uygun miktarda yoksulluk nafakası takdiri gerekirken isteğin reddi doğru görülmemiştir.

Velayet düzenlemesinde; çocukla ana ve baba yararının çatışması halinde, çocuğun yararına üstünlük tanınması gereklidir. Çocuğun yararı ise; çocuğun bedensel, fikri ve ahlaki bakımdan en iyi şekilde gelişebilmesi ve böyle bir gelişmenin gerçekleştirilmesi için, çocuğa sosyal, ekonomik ve kültürel koşulların sağlanmış olmasıdır. Çocuğun bu konulardaki üstün yararını belirlerken; çocuk yetişkin biri olmuş olsaydı, kendisini ilgilendiren bir olayda, kendi yararı için ne gibi bir karar verebilecekti ise, çocuk için karar verme makamındaki kişinin de aynı yönde vermesi gerekir; yani çocuğun farazi düşüncesi esas alınacaktır. Velayet kamu düzenine ilişkin olup, re'sen araştırma ilkesi geçerlidir. Bu nedenle yargılama sırasında meydana gelen gelişmelerin bile göz önünde tutulması gerekir.

Dava 28.06.2013 tarihinde açılmıştır. Tarafların ayrıldığı tarihte yirmi aylık olan 19.10.2011 doğumlu ortak çocuk ile henüz üç aylık olan 28.03.2013 doğumlu ortak çocuk , dava devamında velayetlerinin tedbiren babaya verildiği 30.05.2014 tarihine kadar davalı anne yanında kalmışlardır. Dava devamında çocukların baba yanında kaldıkları dönemde fiilen bakımlarına yardımcı olan halaları. 29.06.2015 tarihli sosyal inceleme raporunda annenin çocukları konusunda hassas olduğunu ve çocuklara yönelik olumsuz bir davranışının bulunmadığını beyan etmiştir. Mahkemece alınan raporlarda da kadında meydana gelen psikolojik sıkıntıların eşinden ve çocuklarından ayrılmasından kaynaklı olduğu, çocukların anne bakımı ve şefkatine muhtaç oldukları ve annenin yaşam koşullarının yeterli olduğu rapor edilmiştir. Mahkemece davalı annenin çocukların yanında intihar girişiminde bulunduğu belirtilmiş ise de, toplanan delillerle bu husus kanıtlanamamıştır. 26.08.2015 tarihli raporunda da, annede herhangi bir psikopatoloji saptanmadığı belirtilmiştir. Davalı annenin çocuklara karşı kötü muamelede bulunduğu ya da onları ihmal ettiğine dair dosya içerisinde bir bilgi bulunmadığı gibi, çocuklar yaşları gereği anne bakım ve şefkatine de muhtaçtır. Bu itibarla ortak çocukların velayetlerinin davalı anneye verilmesi gerekirken, yazılı şekilde hüküm kurulması doğru olmayıp, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Temyiz edilen hükmün yukarıda (2.), (3.) ve (4.) bentlerde gösterilen sebeplerle BOZULMASINA, bozma kapsamı dışında kalan temyize konu diğer yönlerinin ise yukarıda (1.) bentte gösterilen sebeple boşanma hükmünün gerekçesi değiştirilmek suretiyle ONANMASINA, temyiz peşin harcının istek halinde yatırana geri verilmesine, işbu kararın tebliğinden itibaren 15 gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere oybirliğiyle karar verildi. 21.03.2017(Salı)